

Liwayway

*Isang Manghahayag ng Presensya
ni Cristo*

Ang Magasin ng Bukas

Setyembre 2026

Talaan ng mga Nilalaman

PANGUNAHING ARTIKULO	2
ANG PLANO NG DIYOS PARA SA TAO NA IPINAKITA SA KANYANG MGA TIPAN	2
PAG-AARAL SA BIBLIYA	16
INATASAN NG DIYOS SI JOSUE.....	16
LABINDALAWANG BATO MULA SA JORDAN	19
ANG ARAW AY TUMIGIL	22
TINAGO NI RAHAB ANG MGA ESPIYA.....	25
KRISTIYANONG BUHAY AT DOKTRINA	28
"GANITO RIN ANG AKING SALITA"	28

Sumabay sa iyong Bibliya!

Ang Plano ng Diyos para sa Tao na Ipinakita sa Kanyang mga Tipan

***"Ang lihim ng Panginoon ay nasa mga natatakot sa kaniya; at ipakikilala niya sa kanila ang kaniyang tipan."
Awit 25:14***

May plano ang Diyos para sa tao na magbubunga ng pagpapala sa lahat ng mga pamilya sa buong mundo, at na, kapag ito ay nakumpleto na, ay maibabalik ang sangkatauhan sa Diyos. Kung pag-aaralan natin ang Bibliya upang lamang patunayan ang isang paunang pinagtibay na doktrina, hindi natin kailanman matatagpuan ang mga hiyas ng katotohanan na nakatago sa mga pahina nito. Gayunpaman, kung ang taos-puso nating pagsisikap ay matutunan ang mga layunin ng Diyos, at kung lalapit tayo sa Bibliya nang may bukas na isip at tapat na puso, matatagpuan natin ang banal na plano para sa kapalaran ng tao na malinaw na inihahayag sa mga pahina nito.

Ang mga tipan ng Diyos ay nagbibigay ng isang kumpletong balangkas ng kaniyang maluwalhating plano ng mga kapanahunan. Ang mga tipang ito, ayon sa pagkakatala sa Bibliya, ay sumasaklaw sa buong daloy ng kasaysayan ng tao mula sa paraisong nawala hanggang sa paraisong muling nasumpungan. Tinalakay ng artikulong ito ang ilan sa mga tipan sa pagitan ng Diyos at tao ayon sa mga

ito sa Bibliya. Ang pag-unawa sa mga tipang ito ay makatutulong sa atin na pahalagahan ang ating kinalalagyan sa dakilang banal na programa para sa kaligtasan ng mundo. Habang nasasaksihan natin ang marilag na pag-usad ng ating Diyos sa pagbubunyag ng kaniyang plano para sa tao, lalago ang ating pananampalataya at ang ating pag-asa para sa kaniyang kaharian ay magiging mas malaki at mas tunay.

Ang mga tipan ng Diyos na nakatala sa Bibliya ay ibinibigay sa iba't ibang paraan. Ang ilan ay nasa anyo ng isang unilateral na pangako o panata mula sa panig ng Diyos. Ang iba naman ay nakaayos bilang bilateral na kasunduan o kontrata sa pagitan ng Diyos at ng mga indibidwal, mga bansa, o ng buong sangkatauhan. Ang ilan sa mga tipan ng Diyos ay may kasamang mga kautusang itinakda Niya na may gantimpala para sa katapatan at parusa para sa kawalang-katapatan. Gayunpaman, sa lahat ng kaso, ang mga tipan ng Diyos sa kaniyang nilikhang tao ay para sa panghuling layunin ng kanilang walang hanggang pagpapala.

Ang Tipan sa Eden

Ang unang tipan sa pagitan ng Diyos at ng tao ay ginawa sa Hardin ng Eden. Nakatala ito sa Genesis 2:15-17: "Dinala ng Panginoong Diyos ang tao sa Hardin ng Eden upang mag-alaga at magbantay dito. Ngunit binalaan siya ng Panginoong Diyos, malaya kang kumain ng bunga ng bawat puno sa hardin – maliban sa puno ng kaalaman ng mabuti at masama. Kung kakainin mo ang bunga nito, tiyak na mamamatay ka."

Nakasalalay sa pagsunod sa tipan na ito ang buhay o kamatayan. Nangailangan ito ng pagsunod sa batas ng Diyos. Sinira ni Adan ang kontratang ito sa pamamagitan ng kanyang pagsuway. (Genesis 3:6). Nawala ang kanyang ugnayang tipan sa Diyos. Hinatulan siya ng kamatayan. Sinasabi ng Bibliya, "Sa Kanyang pabor ay buhay." (Awit 30:5). Walang sinuman ang maaaring mabuhay magpakailanman nang wala ang pabor ng Diyos, bagaman marami ang naniniwala sa maling doktrina ng likas na kabuhayan. Sa pamamagitan lamang ng pagiging lingkod ng Diyos na nabubuhay ang tao. Nakasalalay ang walang hanggang pag-iral ng tao sa kanyang pakikipagtipan sa Diyos. Sinabi ni Satanas, "Hindi ka talaga mamamatay." (Genesis 3:4). Ang isang makabagong bersyon nito ay: "Mukhang mamamatay ka, ngunit ang kaluluwa mo ay tunay na mabubuhay sa ibang lugar."

Tungkol kay Satanas, sinabi ni Jesus, "Siya ay isang mamamatay-tao mula pa noong pasimula. Palagi niyang kinamumuhian ang katotohanan, sapagkat walang katotohanan sa kaniya. Kapag nagsisinungaling siya, ayon lamang ito sa kaniyang likas na ugali; sapagkat siya ay isang sinungaling at ama ng mga kasinungalingan." (Juan 8:44). Sa kabilang banda, sinabi ng Diyos kay Adan nang simple at malinaw ang bunga ng pagsuway: "Tiyak na mamamatay ka." (Genesis 2:17). Mula sa mga ebidensya sa ating paligid, ang Diyos, hindi si Satanas, ang nagsasabi ng katotohanan. Tiyak na namatay si Adan, at sinasabi sa Bibliya na kay Adan, "lahat ay namamatay." (Genesis 5:5; 1 Corinto 15:22). Kaya, kailangan nating harapin ang desisyon kung sino ang nagsabi ng katotohanan sa usaping ito ng buhay at kamatayan: ang Diyos o si Satanas.

Malinaw na hindi lamang si Adan ang nawalan ng kanyang pakikipag-isa sa Diyos, kundi pati ang lahat ng kanyang mga supling ay ipinanganak na wala sa tipan kasama Siya. Nasusulat, "Sa pamamagitan ng isang tao pumasok ang kasalanan sa sanlibutan, at sa pamamagitan ng kasalanan ang kamatayan; at sa ganitong paraan ang kamatayan ay dumating sa lahat ng tao, sapagkat ang lahat ay nagkasala." (Roma 5:12). Pagkatapos ng pagsuway ni Adan, gayunpaman, hindi isinuko ng Diyos ang sangkatauhan kay Satanas para sa kanilang ganap at lubos na pagkawasak. Ang katotohanang ito ay unang naging malinaw sa pahayag sa Genesis 3:15, kung saan tayo ay binigyan ng katiyakan na ang binhi, o supling, ng babae ay dudurugin ang ulo ng ahas. Ito ay isang sinag ng pag-asa para sa ating mga unang magulang na balang araw sa hinaharap ay magiging posible ang pagpapanumbalik ng kanilang ugnayang tipan sa Diyos.

Tipan kay Noah

Ang susunod na tipan na ginawa sa tao pagkatapos ng kanyang pagpalayas mula sa Eden ay ibinigay kay Noe. Ang tipang ito ay nagbibigay ng malaking katiyakan na "ang langit ay pag-aari ng Panginoon; ngunit ang lupa ay ibinigay niya sa mga anak ng tao." (Awit 115:16). Ang tipang ito ng makulay na bahaghari ay malinaw na nakasaad sa Genesis 9:11-17: "Oo, pinagtitibay ko ang aking tipan sa iyo. Hindi na muling lalamunin ng baha ang lahat ng buhay na nilalang; hindi na muling sisirain ng baha ang lupa. Nangyari't sinabi ng Diyos kay Noe, 'Narito, ibinigay ko sa iyo ang tanda ng aking tipan sa iyo at sa lahat ng buhay na nilalang, sa lahat ng kabykabyan. Inilagay ko ang aking bahaghari sa

mga ulap. Ito ang tanda ng aking tipan sa iyo at sa buong lupa. Kapag nagpadala ako ng mga ulap sa ibabaw ng lupa, lilitaw ang bahaghari sa mga ulap, at aalalahanin ko ang aking tipan sa iyo at sa lahat ng buhay na nilalang. Hindi na muling wawasakin ng baha ang lahat ng buhay. Kapag nakita ko ang bahaghari sa mga ulap, aalalahanin ko ang walang hanggang tipan sa pagitan ng Diyos at ng bawat nilalang na buhay sa lupa. Nang magsalita ang Diyos kay Noe, "Oo, ang bahaghari na ito ang tanda ng tipan na aking pinagtitibay sa lahat ng nilalang sa lupa."

Sa salaysay na ito, sinasabi sa atin ng Diyos na ang bahaghari ang tanda na ang tipan ay tutuparin at hindi na muling wawasakin ang mundo ng baha. Maaaring itanong natin: Bakit pinili ang bahaghari bilang tanda ng garantiya ng tipan ng Diyos? Ang pagpapahalaga sa simpleng katotohanang ito ay nagpapalago ng ating pananampalataya. Ayon sa Bibliya, hindi pa kailanman umulan sa mundo bago ang baha. Sa Genesis 2:5-6, sinasabi, "Hindi pa pinag-ulan ng Panginoong Diyos ang lupa, ... Ngunit may umuusbong na hamog mula sa lupa at binasa ang buong lupain." Isa sa mga dahilan kung bakit marahil pinagtawanan si Noah habang itinatayo niya ang daong bilang paghahanda sa darating na pagbaha ay dahil hindi pa nakakakita noon ang mga tao ng ulan na bumabagsak mula sa mga ulap.

Ang dahilan kung bakit walang ulan bago ang baha ay siyentipiko at makasulat din. Sa Genesis 1:6-10, ang talaan ng paglikha sa aklat ng Genesis ay nagsasabi na ang "kalawakan" ay naghiwalay ng dalawang malalaking katawan ng tubig. Sinasabi sa atin na tinawag ng Diyos ang kalawakan na langit—

ibig sabihin, isang lawak ng kalangitan. Ang mga tubig sa ilalim ng kalangitan ay nasa ibabaw ng lupa, at nang lumitaw ang tuyong lupa, nahati ang mga ito sa malalaking katawan ng tubig na tinatawag na dagat, gaya ng makikita natin ngayon. Ang mga tubig sa itaas ng kalangitan ay nasa anyo ng singsing ng tubig na bumalot sa mundo bago ang baha. Hindi nakapagtataka na may mga singsing ang mga planeta. Ang Saturn ay may mga singsing na karamihang gawa sa tubig sa anyo ng yelo. Ang ibang mga planeta ay may mga singsing na gawa sa materyales na iba sa tubig. Ang singsing na pumapalibot sa mundo bago ang baha ay nalikha noong panahon na inihahanda ang mundo para sa tirahan ng tao, nang ang matinding init ng planeta ay naglabas, sa anyo ng singaw, ng napakalaking dami ng kahalumigmigan. Ang kahalumigmigan na ito ay pumalibot sa mundo bilang isang belo. Nagdulot ito ng isang mainit at mamasa-masang kondisyon sa mundo.

Ang teoryang ito ng paglikha ng daigdig ay pinaniniwalaan ng maraming siyentipiko at mga iskolar ng Bibliya. Marami ang naguluhan kung bakit nakapamuhay ang mga mastodon at iba pang maiinit ang dugo na hayop sa tinatawag ngayong Arctic Zone. Ang mainit na kalagayan ng daigdig bago ang baha ay ginawang pantay-pantay ang lahat ng bahagi ng mundo bilang tirahan.

Sa Genesis 7:11,12 makikita natin ang talaan ng pagbasag ng singsing sa itaas ng lupa sa mga salitang ito: "Noong ika-anim na raang taon ng buhay ni Noe, sa ikalawang buwan, sa ikalabing-pitong araw ng buwan, sa araw ding iyon ay nabasag ang lahat ng bukal ng malaking kalaliman, at

nabuksan ang mga bintana ng langit. At bumuhos ang ulan sa lupa nang apat na pulong araw at apat na pulong gabi."

"Binuksan ang mga bintana ng langit." Ang mga tubig sa itaas ng kalawakan ay napasailalim sa puwersa ng grabidad ng daigdig at pinakawalan bilang isang pagbaha ng ulan. Ang epekto ng greenhouse, lalo na sa mga polo, ay biglang nagwakas, at nabuo ang mga takip ng yelo. Dumating ang baha bilang katuparan ng salita ng Diyos na ibinigay kay Noah. Ang mga mastodon at iba pang hayop ay naipit kasama ang pagkain na hindi pa lubusang natunaw sa kanilang mga tiyan at bituka. Napananatili sila hanggang sa araw na ito bilang isang patotoo.

Nauunawaan na natin ngayon kung bakit pinili ng Diyos ang bahaghari bilang tanda ng kanyang tipan. Kung may mga tubig sa itaas ng kalawakan, hindi maaabot ng lupa ang direktang sinag ng araw. Kinakailangan ang direktang sinag ng araw upang makabuo ng bahaghari, sapagkat ang bahaghari ay repleksyon at refraksyon ng direktang sinag ng araw na tumatama sa hangin na may halumigmig, na siyang naghahati sa liwanag sa iba't ibang kulay ng prisma. Ang pag-iral ng isang nakikitang bahaghari ay nagpapatunay na wala nang singsing ng tubig sa itaas ng lupa. Tinitiyak din nito na hindi na kailanman magkakaroon ng isa pang baha na sasaklaw sa buong mundo. Pinili ng Diyos ang bahaghari bilang tanda ng kanyang tipan sa tao dahil ito ay isang ganap na garantiya na imposibleng magkaroon ng isa pang baha na ganoon kalaki.

Mga Tipan kay Abraham at Israel

Ginawa ng Diyos ang kaniyang susunod na tipan kay Abraham. Ang tipang ito ay nakakaapekto sa bawat pamilya sa buong mundo. Ito ay tuwirang sinabi sa mga salitang ito, "Sa iyo [ang iyong binhi] ay pagpapalain ang lahat ng angkan sa lupa." (Genesis 12:3; 22:18). Ang iba't ibang detalye ng tipan na ito ay inulit sa kay Abraham sa ilang pagkakataon, pati na rin sa anak niyang si Isaac, at sa anak ni Isaac na si Jacob. (Genesis 26:4; 28:14). Narito ang isang kamangha-manghang katiyakan para sa lahat ng tao, sapagkat ang tipan ay may dalawang bagay na hinihingi: Una, na magkakaroon si Abraham ng binhi o supling, at ikalawa, sa pamamagitan ng binhi ni Abraham, darating ang mga pagpapala sa lahat ng angkan sa lupa.

Mga mahigit apat na siglo matapos gawin ang kanyang tipan kay Abraham, ang Diyos ay pumasok sa isang tipan sa mga anak ng Israel, ang mga inapo ng labindalawang anak ni Jacob. Kilala ito bilang Tipan ng Batas. Ito ay ginawa sa Bundok Sinai. Matapos mabigyan ng mga tuntunin ng batas ng Diyos, sinabi sa Israel, "Kaya't inyong susundin ang aking mga palatandaan, ... na kung tuparin ng isang tao, ay mabubuhay siya sa mga ito." Sabay-sabay nilang sinabi, "Gagawin namin ang lahat ng sinabi ng Panginoon." (Levitico 18:5; Roma 10:5; Exodo 19:8). Tinanggap ng mga anak ng Israel ang mga tuntunin ng Tipan ng Batas. Sa tipang ito inakala nila na natagpuan na nila ang daan tungo sa buhay na walang hanggan, at ang tanging kailangan nilang gawin ay tuparin ang mga tuntunin ng tipang ito.

Gumawa ang Diyos ng isang larawan ng dalawang tipan na ito—ang isa kay Abraham, at ang isa sa

bansang Israel—sa mga asawa ni Abraham na nakatala sa Galacia 4:21-28: "Sabihin ninyo sa akin, kayong mga nagnanais na mapasailalim sa batas, hindi ba ninyo naririnig ang batas? Sapagkat nasusulat na nagkaroon si Abraham ng dalawang anak na lalaki, ang isa mula sa alipores, at ang isa mula sa malayang babae. Ngunit ang ipinanganak sa alipin ay ayon sa laman; samantalang ang ipinanganak sa malayang babae ay ayon sa pangako. Ang mga bagay na ito ay isang alegoriya: sapagkat ito ang dalawang tipan; ang isa mula sa bundok Sinai, na nagbubunga ng pagkaalipin, na siyang si Agar. Sapagkat ang Agar ay ang bundok Sinai sa Arabia, at katugma ng Jerusalem na ngayon ay umiiral, , at ito ay nasa pagkaalipin kasama ang kanyang mga anak. Ngunit ang Jerusalem na nasa itaas ay malaya, na siyang ina nating lahat. Sapagkat nasusulat, "Magalak ka, ikaw na baog na hindi nanganganak; sumigaw ka at magsigaw, ikaw na hindi nagdaramdam ng panganganak: sapagkat ang ilang ay may mas maraming anak kaysa sa may asawa." Ngayon tayo, mga kapatid, na gaya ni Isaac, ay mga anak ng pangako."

Bakit ginawa ang Tipan ng Batas? Pinanatili nito ang bansang Israel sa pagkaalipin. Gayunpaman, walang Hudyo maliban kay Jesus ang kailanman nakasunod dito nang perpekto. Hindi ito abot ng kanilang kakayahan. Ang Tipan ng Batas ay ginawa para sa ilang mga dahilan, ngunit ang pangunahing isa ay ang binanggit ni Pablo sa Galacia 3:24, na nagsasaad, "Kaya't ang batas ang naging tagapayo natin upang tayo'y dalhin kay Cristo." Perpekto ang Tipan ng Batas. Gayunpaman, walang Hudyo, maliban kay Jesus, ang kailanman ay nakasunod sa batas na ibinigay sa Israel. Ang isang hindi

perpektong tao ay hindi makasunod sa isang perpektong batas. Sa katulad na paraan, walang anak ni Adan ang makasunod sa perpektong batas ng Diyos dahil ang lahat ay "hinubog sa kasamaan" at nabuo sa kasalanan. (Awit 51:5). Lahat ay hindi perpekto. Ang batas na inakala ng mga Judio na magbibigay-buhay ay natuklasan nilang nagdudulot ng kamatayan. Hinatulan sila nito bilang makasalanan. (Roma 7:10; Galacia 3:22). Ipinakita nito sa kanila na sila ay hindi perpekto at ang perpektong batas ng Diyos ay lampas sa kanilang kakayahan.

Pinatunayan ng Tipan ng Kautusan na ang mga hindi perpektong tao, Hudio man o Hentil, ay hindi makatupad sa kautusan ng Diyos. "Kaya naman, kung paanong sa pamamagitan ng isang tao pumasok ang kasalanan sa sanlibutan, at sa pamamagitan ng kasalanan ang kamatayan; at sa ganitong paraan ang kamatayan ay dumating sa lahat ng tao, sapagkat ang lahat ay nagkasala." (Roma 5:12). Kaya nga, ang Tipan ng Batas ay, gaya ng nabanggit na, isang "tagapagturo" na naghahantong kay Cristo bilang Tagapagligtas at Manunubos ng sangkatauhan. Ang ating Panginoong Jesus ay "banal, walang kapintasan, walang dungis, hiwalay sa m g makasalanan." (Hebreo 7:26). Tinupad Niya ang batas ng Diyos. Ipinakita nito ang Kanyang kasakdalan bilang isang tao at sa gayon ay pinatunayan ang Kanyang kakayahang mamatay bilang pantubos para kay Adan at sa kanyang lahi.

Ang batas ng katarungan ng Diyos ay nangangailangan ng isang perpektong buhay na ibigay para sa isang perpektong buhay na nawala.

(Exodo 21:23). Naawala kay Adan ang perpektong buhay dahil sa kasalanan. Siya ay namatay at ang buong lahi ay namatay sa kaniya. Si Cristo, isang perpektong tao, ay masunurin sa batas ng Diyos. Siya ay namatay, hindi bilang makasalanan, kundi bilang kapalit ng makasalanan, si Adan. Ang pagkabuhay na mag-uli ni Cristo sa pamamagitan ng makapangyarihang kapangyarihan ng Diyos ay nagbibigay sa atin ng katiyakan na ang buong lahi ay mabubuhay sa kaniya. (Mga Gawa 17:31). "Sapagkat kung paanong sa Adan ay namatay ang lahat, gayon din naman sa Cristo ay mabubuhay ang lahat," at mabigyan ng pagkakataon na maibalik sa perpektong pagkataong nawala sa Eden. (1 Corinto 15:22). Ang Tipan ng Kautusan ay ibinigay upang ipakita ang pangangailangan ng isang Tagapagligtas at Manunubos. Sa pamamagitan ni Cristo Jesus, ang buong sangkatauhan ay muling magkakaroon ng pribilehiyo ng buhay at pakikipag-isa sa Diyos.

Pag-unlad ng isang Binhi

Ang tipan kay Abraham ay nagsalita tungkol sa isang "binhi" na sa pamamagitan niya'y pagpapalain ang lahat ng angkan sa lupa. Ipinapakita ng mga pangyayaring nakatala sa Lumang Tipan na hindi si Isaac ni si Jacob ang binhing tinutukoy na magdudulot ng pagpapala sa buong sangkatauhan. Sinasabi sa Bagong Tipan na ang binhi ay si Cristo: "Ngayon, kay Abraham at sa kaniyang binhi ipinangako ang mga pangako. Hindi sinabi, at sa mga binhi, na gaya ng marami; kundi gaya ng isa, at sa iyong binhi, na siyang Cristo." (Galacia 3:16). Si Cristo, ang binhi ni Abraham, ay magpapala sa lahat ng mga pamilya sa lupa ayon sa tipan. Siya, sa

pamamagitan ng biyaya ng Diyos, ay natikman ang kamatayan para sa bawat tao, at pinalapit ang katuparan ng mga ipinangakong pagpapala. (Hebreo 2:9). Hindi pabigla-bigla ang plano ng Diyos. Ito ay nakabatay sa mga prinsipyo ng katarungan, karunungan, pag-ibig, at kapangyarihan, sapagkat ang lahat ng mga katangian ng Diyos ay nagsasama-sama sa maayos na pagtupad ng kaniyang plano para sa tao.

Nang ipinanganak ang Panginoon, sinabi ng anghel, "Huwag kayong matakot: narito, ipinapaabot ko sa inyo ang mabuting balita ng malaking kagalakan na magiging para sa lahat ng tao. Sapagkat ipinanganak sa inyo ngayong araw sa bayan ni David ang isang Tagapagligtas, na siyang Cristo na Panginoon." Pagkatapos ay nagdeklara ang hukbong langit, "Kaluwalhatian sa Diyos sa kataas-taasan, at sa lupa ay kapayapaan, mabuting kalooban sa mga tao." (Lucas 2:10,11,14). Halos dalawang libong taon na ang lumipas mula nang mamatay si Cristo sa Calvario, at ang ipinangakong mga pagpapala ay hindi pa rin dumarating sa lupa. May dahilan para dito. Matatagpuan ito sa tipan na ginagawang magkasanib na tagapagmana ang simbahan ng Ebanghelyo kasama si Cristo bilang ang "binhi" na pagpapalain ang mundo. Ang dakilang katotohanang ito, na hindi napapansin ng marami, ay dapat magpasigla sa isang Kristiyanong dahil sa pananaw na hatid nito: "Sinalang-lahi kayo sa Cristo Jesus; at kayo'y mga supling ni Abraham, mga tagapagmana ayon sa pangako." Galacia 3:28,29

Ang gawain ng kasalukuyang panahon mula nang Pentekostes ay hindi ang pagbabagong-loob ng

mundo. Hindi napayayap ang mundo sa Diyos. Sa halip, ang panahong ito ay nasaksihan ang pag-unlad ng "binhi" ni Abraham, na kinabibilangan ni Cristo at ng mga kabilang sa kaniya. Pribilehiyo ng tunay na Kristiyano ngayon na "ipahayag ang mga kapurihan niya" na tinawag tayo "mula sa kadiliman tungo sa kaniyang kamangha-manghang liwanag." 1 Pedro 2:9

Isang Bagong Tipan

Sa takdang panahon, ang tapat na iglesia ay mabubuhay at maghahari kasama ni Cristo nang isang libong taon. (Pahayag 20:4,6). Magsisimula noon ang gawain ng pagpapala sa lahat ng mga pamilya ng m ong daigdig alinsunod sa pangako ng Diyos. Ito ang magiging gawain ng isang Bagong Tipan. Ipinapahayag ng Jeremias 31:31-34 at Hebreo 8:8-12 ang tipang ito at ang mga pinagpalang bunga nito para sa lahat ng mga pamilya ng daigdig: "Ilalagay ko ang aking batas sa kanilang mga kalooban at isusulat ito sa kanilang mga puso; at ako ang magiging kanilang Diyos, at sila ang magiging aking bayan. At hindi na magtuturo ang bawat isa sa kanyang kapuwa, at ang bawat isa sa kanyang kapatid, na sasabing, 'Kilalanin ninyo ang Panginoon': sapagkat makikilala nila ako, mula sa pinakamaliit sa kanila hanggang sa pinakamalaki, sabi ng Panginoon: sapagkat ipapatawad ko ang kanilang kasamaan, at hindi ko na aalalahanin ang kanilang kasalanan."

Narito ang katiyakan na ang tao ay maibabalik sa ugnayang tipan sa Diyos. Matutupad ang pangako, at ang batas ng Diyos ay muling ilalagay sa isipan at sa puso ng mga tao sa loob ng sanlibong taong paghahari. Lahat ng kaaway ay ilalagay sa ilalim ng

mga paa ni Cristo, at ang huling kaaway, ang Kamatayan, ay wawasakin. (1 Corinto 15:25,26). Tanging ang kusang-loob na masuway ang mapuputol sa kamatayan. Mga Gawa 3:23

Lahat ng kusang-loob at masunurin sa lupa ay luluhod sa pagsamba at bawat dila ay "aaminin na si Jesucristo ang Panginoon, sa kaluwalhatian ng Dios Ama." (Filipos 2:11). Nagagalak tayo na ang Diyos ay may plano para sa pagbawi ng sangkatauhan—oo, para sa pagpapala ng lahat ng mga pamilya sa buong mundo sa ilalim ng Bagong Tipan! Ang planong ito ay aabot sa sukdulan nito sa tinutukoy ng apostol na "pangangasiwa ng kaganapan ng mga panahon" kung kailan "tipunin ng Diyos sa isa ang lahat ng mga bagay kay Cristo, ang nasa langit at ang nasa lupa; sa kaniya." Efeso 1:10

Pag-aaral ng Bibliya

Aralin para sa Setyembre 6

Inatas ng Diyos si Josue

***"Patay na si Moises na lingkod ko. Ngayon nga, bumangon ka, tumawid ka sa Jordan na ito, ikaw at ang buong bayang ito, sa lupain na ibinibigay ko sa kanila, sa mga anak ng Israel."
Josue 1:2***

***Piniling Kasulatan
Josue 1:1-11***

Nailipat ang pamumuno. Si Moises, ang pinakadakilang pinuno mula sa kanilang lahi na kailanman ay nakilala ng Israel, ay patay na. Sa kanyang pagpanaw, maaaring nagkaroon ng napakalaking puwang ng kapangyarihan sa hanay ng bayan ng Israel. Lubos na nakakaalam ng nalalapit niyang kamatayan, maagap na ipinatong ni Moises ang kanyang mga kamay kay Josue, at ginawa siyang pinuno ng Israel. (Deuteronomio 34:9). Maaaring naramdaman ni Josue na labis siyang nabigla sa pag-ako ng kanyang bagong tungkulin. Paano niya kailanman magiging tulad ng pinuno si Moises? Ang paunang payo ng Panginoon sa kanya ay tila kinikilala ang pangamba ni Josue.

Tatlong beses sa pambungad na mensahe ng Panginoon kay Josue ay mariing inuulit ang tema, "Maging matatag at magiting ka." Nababasa natin, "Maging matatag at magiting ka, sapagkat ikaw ang mangunguna sa bayang ito upang makamtan nila ang buong lupain na ipinangako kong ibibigay sa kanilang mga ninuno. Maging matatag at magiting

na lubos ka. Ingatan mong tuparin ang lahat ng utos na iniwan sa iyo ni Moises. Huwag kang lumihis mula rito, sa kanan man o sa kaliwa. Pagkatapos, magtatagumpay ka sa lahat ng iyong gagawin. Pagsikapan mong matutunan ang aklat na ito ng Kautusan ni Moises nang palagi. Pagnilayan mo ito araw at gabi upang masigurado mong masusunod mo ang lahat ng nakasulat dito. Saka ka lamang uunlad at magtatagumpay sa lahat ng iyong gagawin. Ito ang aking utos—maging matatag at magiting ka! Huwag kang matakot o mawalan ng pag-asa. Sapagkat ang Panginoon mong Diyos ay sumasa'yo saan ka man magpunta." Josue 1:6-9

Sa pagbabalik-tanaw, naaalala natin na si Moises mismo ay nag-atubili sa tungkulin bilang pinuno: "Sino ako, upang ako'y pumunta kay Faraon?" (Exodo 3:11). Muli, nababasa natin: "At sinabi ni Moises sa Panginoon, 'Naku, Panginoon! Hindi ako magaling magsalita. Hindi ako dati, at hindi rin ako ngayon, kahit na nagsalita ka sa akin. Nauutal ako, at nagkakagulo ang mga salita ko.'" Sumagot ang Panginoon, "Ngayon, humayo ka! Aalalayan kita habang nagsasalita ka, at tuturuan kita kung ano ang sasabihin. Ngunit muling pakiusap ni Moises, "Panginoon, pakiusap! Magpadala ka na lang ng iba. Nang magalit ang Panginoon kay Moises. "Sige," wika niya. "Paano naman ang kapatid mong si Aaron na Levita? Alam kong magaling siyang magsalita. ... Makipag-usap ka sa kanya, at ilagay mo ang mga salita sa kanyang bibig. Nasa inyong dalawa ako habang kayo'y nagsasalita, at tuturuan ko kayong dalawa kung ano ang gagawin. Si Aaron ang magiging tagapagsalita mo sa mga tao. Siya ang magiging tagapagsalita mo, at ikaw ang tatayo sa

lugar ng Diyos para sa kanya, na sasabihin mo sa kanya kung ano ang sasabihin." Exodo 4:10-16

Binigyan ng Panginoon si Moises ng lahat ng kanyang kailangan upang matupad ang kanyang tungkulin. Sasama ang Panginoon kay Josue upang tugunan ang lahat ng kanyang pangangailangan. Bilang mga Kristiyano, naniwala tayo na "ibibigay ng Diyos ang lahat ng inyong kailangan ayon sa kayamanan ng Kanyang kaluwalhatian sa pamamagitan ni Cristo Jesus." (Filipos 4:19). Pakiramdam ba natin na hindi tayo sapat upang matugunan ang paglilingkod sa Panginoon at sa kaniyang layunin? Pinipigilan ba tayo ng kahinaan ng ating may-sala at may-kamaliang laman na gawin ang kaniyang kalooban? Naalala natin ang katiyakan ng Diyos kay Pablo, "Sapat na sa iyo ang aking biyaya, sapagkat ang aking kapangyarihan ay nagiging sakdal sa kahinaan. Kaya't , pinakamalugod kong ipagmamalaki ang aking mga kahinaan, upang ang kapangyarihan ni Cristo ay manatili sa akin." 2 Corinto 12:9

Kapag tinawag tayo ng Panginoon nating Diyos upang maglingkod sa Kanyang layunin, huwag tayong matakot o manghina. Alalahanin natin ang mga salita ng Panginoon kay Josue: "Maging matatag ka at magkaroon ng mabuting lakas ng loob; ... sapagkat ang Panginoon mong Diyos ay sumasa'yo saan ka man magpunta."

Labindalawang Bato mula sa Jordan

"Kumuha kayo para sa inyong sarili ng labindalawang lalaki mula sa bayan, isang lalaki mula sa bawat tribo, at utusan sila, na sasabihin, Kumuha kayo para sa inyong sarili ng labindalawang bato mula rito, mula sa gitna ng Ilog Jordan, mula sa lugar kung saan tumayo nang matatag ang mga paa ng mga pari. Dadalhin ninyo ang mga ito at ilalagay sa tuluyan ninyo ngayong gabi."
Josue 4:2,3

Piniling Kasulatan
Josue 4:1-24

Sa wakas, malalapit nang pumasok ang Israel sa Lupain ng Pangako. Matapos nilang tiisin ang apatnapung taong paglalakbay sa ilang na ipinataw ng Diyos, nakita ng mga tao ang maalamat na lupain ng pag-asa at mga pangarap sa kabila lamang ng Ilog Jordan. Paano sila makatawid sa ilog? Walang tulay. Walang ferry na magdadala sa kanila, ngunit may paraan para makatawid sa ilog—na ibinigay ng makapangyarihang gawa ng Diyos!

Inutusan si Josue na ang mga pari na nagdadala ng Kaban ng Tipan sa kanilang mga balikat ay dapat manguna sa mga tao sa pagtawid sa Jordan. Mangunguna ang mga pari sa mga tao ng dalawang libong siko. At nang ang mga talampakan ng mga pari na nagdadala ng kaban ng tipan ng Panginoon, Setyembre 2026

ang Panginoon ng buong lupa, ay tumahimik sa tubig ng Jordan, ang tubig ng Jordan ay maputol sa pagdaloy, at ang tubig na bumababa mula sa itaas ay titigil sa isang bunton. Kaya nang maglakbay ang bayan mula sa kanilang mga tolda upang tumawid sa Jordan kasama ang mga pari na nagdadala ng kaban ng tipan sa unahan ng bayan, at nang makarating na ang mga nagdadala ng kaban hanggang sa Jordan, at mailubog ang mga paa ng mga pari na nagdadala ng kaban sa gilid ng tubig, ... Ang tubig na bumababa mula sa itaas ay tumigil at tumilakad na parang isang burol sa malayong bahagi, sa Adam, ang lungsod na nasa tabi ng Zarethan, at ang mga dumadaloy patungo sa Dagat ng Arabah, ang Dagat-alat, ay tuluyang naputol. At tumawid ang bayan sa tapat ng Jerico. Ngayon, ang mga pari na may dalang kaban ng tipan ng Panginoon ay nakatayo nang matatag sa tuyong lupa sa gitna ng Ilog Jordan, at ang buong Israel ay tumatawid sa tuyong lupa hanggang sa ang buong bansa ay nakatawid na sa Jordan." Josue 3:13-17

Bilang tanda ng dakilang pangyayaring ito, kumuha ang labindalawang lalaki, tig-iisang kinatawan mula sa bawat tribo, ng labindalawang bato mula sa ilalim ng ilog para sa isang alaala. Inilagay ang mga bato sa lugar ng unang kampo ng Israel. Personal na kinuha ni Josue ang mga bato at itinayo ang alaala upang gunitain ang okasyong ito. Ito ay naging isang pangmatagalan at mahalagang paalala ng kapangyarihan ng Diyos na ipinamalas para sa Kanyang bayan. (Josue 4:4-9). Makalipas ang mga siglo, isang lalaki ng Diyos ang nagtayo rin ng isang batong tanda. "Pagkatapos ay kumuha si Samuel ng isang bato at itinayo ito sa pagitan ng Mizpah at Shen, at tinawag ang pangalan nito na Ebenezer, na

sinasabi, Hanggang dito ay tinulungan tayo ng Panginoon." (1 Samuel 7:12). Tayo rin ay binibigyan ng pagkakataon na gunitain ang mga kapansin-pansing pangyayari kung saan ang Diyos ay nagbigay at tumulong sa atin sa ating mga buhay bilang mga "Ebenezer."

Sa simbolikong pagsasalita, bilang mga Kristiyano maaari nating gawin ang ginawa ng Israel. Sa panahon ng personal na kaguluhan o sandali na tayo ay tila nabibigatan ng mga alon ng problema, naroroon ang tulong ng Panginoon para sa atin. Ang matitibay na pangako ng Diyos ang sumusuporta sa atin. Magtayo tayo ng ating mga personal na batong pananda o "Ebenezer" upang paalalahanan ang ating sarili ng kaniyang katapatan.

Ang Araw ay Nakatigil

"At walang araw na gaya ng araw na iyon, bago man o pagkatapos man nito, na pinakinggan ng Panginoon ang tinig ng isang tao; sapagkat ang Panginoon ang nakipaglaban para sa Israel."

Josue 10:14

Piniling Kasulatan

Josue 10:1-15

Ang kahanga-hangang araw na inilahad sa ating aralin ay naging paksa ng maraming pagkamangha at pagtatalo. Dumating si Josue at ang hukbo ng Israel upang ipagtanggol ang kanilang bagong kaalyado, ang mga Gibeonita. Ang mga mananakop ay binubuo ng limang hari ng mga Amorita. Nagkaisa ang mga ito upang wasakin ang Gibeon. Tila naisip nila, "Paano kung makikipagsabwatan ang Gibeon sa kapangyarihan ng Israel upang talunin tayo?" Ang kanilang maling pagtatantya ay nauwi sa kamangmangan at pagkatalo.

"Nagpadala ang mga lalaki ng Gibeon kay Josue sa kampo sa Gilgal, na nagsasabi, 'Huwag ninyong pabayaang ang inyong mga lingkod; umakyat kayo agad sa amin, iligtas ninyo kami at tulungan kami, sapagkat ang lahat ng mga hari ng mga Amorita ... ay nagsanib-pwersa laban sa amin.' Kaya umakyat si Josue mula sa Gilgal, siya at ang buong hukbo ng mga mandirigma na kasama niya, at ang lahat ng makapangyarihang lalaki." (Josue 10:6,7) Bagaman makapangyarihan ang mga puwersang pinisan ni

Josue, ang mga ginawa ng Panginoon laban sa mga Amorita ang naghatid ng tagumpay sa labanan.

"At sinabi ng Panginoon kay Josue, 'Huwag mong katakutan sila, sapagkat ibinigay ko sila sa iyong kamay; walang sinuman sa kanila ang makatatayo sa iyong harapan.' Kaya't biglang sumugod si Josue sa kanila, matapos magmartsa buong gabi mula sa Gilgal. At pinagtabuyan sila ng Panginoon sa harap ng Israel, at pinatay sila sa isang malaking masaker sa Gibeon ... At nangyari, habang tumatakas sila sa harap ng Israel, ... na nagpabagsak ang Panginoon ng malalaking granizo mula sa langit sa kanila, ... at sila'y namatay. Mas marami ang namatay dahil sa granizo kaysa sa pinatay ng mga anak ng Israel sa pamamagitan ng tabak." Josue 10:8-11

Mula sa mga nauna, nakukuha natin ang mga sumusunod na mahahalagang katotohanan: inayos ng Panginoon na wala ni isang Amorita ang makakatayo sa harap ni Josue. Tiyak na nakasiguro ang tagumpay. Ang Panginoon ang nagpabagsak sa hukbong Amorita. Panghuli, nagpabagsak ang Panginoon ng malalaking yelo sa mga Amorita, na pumatay ng mas marami sa kanila kaysa sa pinatay ng Israel sa pamamagitan ng tabak.

Isipin ang kalagayan ng labanan. Hindi ito naganap sa maliwanag na araw. Sa halip, ang araw at ang sumisikat na buwan ay natakpan ng mga madilim na ulap ng bagyo na bumalot sa lugar, na siyang pinagmulan ng mga granizo. Nabasa natin, "Nang panahong iyon, nagsalita si Josue sa Panginoon, sa araw na ibinigay ng Panginoon ang mga Amorita sa kamay ng mga anak ni Israel, at sinabi niya sa paningin ng Israel: Araw, tumigil ka sa ibabaw ng Gibeon; at buwan, sa libis ng Aijalon. Kaya't tumigil

ang araw, at ang buwan ay huminto, hanggang sa naghiganti ang bayan sa kanilang mga kaaway." (Josue 10:12,13). Nag-aalinlangan tayo na literal na hinihiling ni Josue na tumigil ang araw sa kalangitan, sapagkat hindi nakita ang araw. Paano nga ba natin ipapaliwanag ang mga talatang ito?

Ang kahulugan ng salitang "tumahimik" ay nagbibigay-pahiwatig sa ating sagot. Ipinapaliwanag ng *Strong's Hebrew Dictionary* ang salitang isinaling "tumahimik" bilang: "maging pipi; ... huminto; pati na rin mapahamak." Hindi nais ni Josue na literal na tumigil ang araw sa kalangitan, sapagkat hindi ito makikita. Paano natin nga ba ipapaliwanag ang mga talatang ito? na tinakpan ang araw hanggang tuluyang matalo ang kaaway na mga Amorita.

Hindi kahanga-hanga ang araw na iyon dahil sa tagal ng liwanag ng araw, kundi dahil sa mismong dahilan na inilahad sa ating Pangunahing Talata. Kahanga-hanga ito dahil pinakinggan ng Panginoon ang tinig ng isang tao, at ipinagkaloob sa Israel ang tagumpay!

Si Rahab, Itinago ang mga Espiya

"Pagkarinig namin ng mga bagay na ito, nanghina ang aming mga puso; wala nang natirang lakas ng loob sa sinuman dahil sa inyo, sapagkat ang Panginoon ninyong Diyos, Siya ang Diyos sa langit sa itaas at sa lupa sa ibaba."

Josue 2:11

Piniling mga Talata

Josue 2:1-24; 6:17

Sa si Rahab, makikita natin ang isang kawili-wili at magkasalungat na hanay ng mga katangiang pang-ugali. Itinuturing sa Kasulatan bilang isang patutot, ipinamalas ni Rahab ang malaking personal na integridad. Siya ay isang babaeng tapat sa kanyang salita, subalit isa rin sa mga pinakamahusay na sinungaling sa nakasulat na kasaysayan. Siya ay isang Hentil, isang dayuhan sa mga tipan at pangako na ibinigay sa Israel, na gayunpaman ay nagbigay-galang sa kanilang Diyos—si Jehova. Narinig niya ang tungkol sa Panginoon sa pamamagitan ng iba't ibang ulat ng kaniyang banal na biyaya sa mga tao ng Israel. Ang paghahati ng Dagat Pula apatnapung taon bago ang panahong ito ay malinaw na pinaguusapan pa rin ng mga tao sa lupain.

Nagbigay si Rahab ng napakahalagang impormasyon sa mga espiya na ipinadala upang

suriin ang kalagayan sa Jerico. Sinabi niya sa mga lalaki: "Alam kong ibinigay ng Panginoon sa inyo ang lupain, na ang takot sa inyo ay bumagsak sa amin, at na ang lahat ng mga naninirahan sa lupain ay nanghihina ang loob dahil sa inyo. Sapagkat narinig namin kung paanong pinatuyo ng Panginoon para sa inyo ang tubig ng Dagat na Pula nang kayo'y lumabas sa Ehipto, at kung ano ang ginawa y ninyo sa dalawang hari ng mga Amorita na nasa kabilang dako ng Jordan, si Sihon at si Og, na lubos ninyong winasak." Josue 2:9,10

Kinukumpirma ng mga pahayag ni Rahab ang Salita ng Panginoon kay Moises: "Sa araw na ito ay sisimulan kong ilagay ang pangamba at takot sa inyo sa mga bansang nasa silong ng buong langit, na makaririnig ng balita tungkol sa inyo, at manginginig at manghihina dahil sa inyo." (Deuteronomio 2:25). Ang mga bansa, kabilang ang Jerico, ay natakot at nangilabut sa Israel. Sa halip na yakapin ang takot, yinalo ni Rahab ang kapangyarihan at kadakilaan ng nag-iisang tunay na Diyos! Ito ay isang gawa ng pananampalataya mula sa kaniya. Ang ilan ay nananampalataya sa Diyos at nanginginig, samantalang ang iba naman ay nananampalataya sa kaniya at nagagalak. (Santiago 2:19). Nagalak si Rahab sa kaniyang pananampalataya. Ipinagdiriwang ito ng mga Kasulatan sa Bagong Tipan. "Sa pamamagitan ng pananampalataya, si Rahab na patutot ay hindi nasira kasama ng mga hindi naniwala, nang siya'y tumanggap sa mga espiya nang payapa." (Hebreo 11:31). Ang kanyang pananampalataya ay nagbunga ng mga gawa para sa bayan ng Diyos. "Hindi ba si Rahab na patutot ay pinatunayan ding matuwid sa pamamagitan ng mga

gawa nang siya'y tumanggap sa mga sugo at pinadala sila sa ibang daan?" Santiago 2:25

Pinatunayan ng mga gawa ni Rahab ang lalim ng kanyang pananampalataya, na siyang nag-udyok ng kanyang mga kilos. Hindi ito panandaliang pagkahumaling sa mga alamat o kasalukuyang tsismis, kundi tunay. Ang kanyang pananampalataya ay napakatotoo, sa katunayan, na si Rahab ay pinarangalan ng isang kamanghamanghang papel sa plano ng Diyos. "At pinatawad ni Josue si Rahab na patutot, ang sambahayan ng kanyang ama, at ang lahat ng pag-aari niya. Kaya't nanahan siya sa Israel hanggang sa araw na ito, sapagkat pinagtago niya ang mga sugo na sinugo ni Josue upang mamalimos sa Jerico." (Josue 6:25). Gayunpaman, mayroon pang higit dito. Ayon sa tala ng Bibliya, "Si Salmon ang nanganak kay Boaz sa pamamagitan ni Rahab, si Boaz ang nanganak kay Obed sa pamamagitan ni Ruth, si Obed ang nanganak kay Isai, at si Isai ang nanganak kay David na hari." Mateo 1:5,6

Si David, hari ng Israel, ay ninuno ng ating Panginoong Jesucristo. Ang aral ay—ang mga simpleng gawa ng pananampalataya ay maaaring magbunga ng sagana at makapangyarihang resulta!

"Magiging Ganoon Din ang Aking Salita"

"Sapagkat ang ulan at ang niyebe ay bumababa mula sa langit, at hindi bumabalik doon nang hindi muna dinidilig ang lupa at pinapabukadkad at pinapamulaklak, upang makapagbunga ito ng butil para sa maghahasik at tinapay para sa kumakain, gayundin ang aking salita na lumalabas mula sa aking bibig: Hindi ito babalik sa akin na walang bunga, kundi gaganapin ang aking kagustuhan at tutuparin ang layuning pinadala ko ito."
Isaias 55:10,11

Ang Salita ng Diyos ay nagpapahayag ng banal na plano para sa pagkakasundo ng lahing pinagpalaan ng kasalanan at ng mga namamatay. Sa ating teksto, binigyan tayo ng pinagpalang katiyakan na hindi mabibigo ang layunin ng Diyos, na tutuparin Niya ang mga bagay na sinabi ng Kanyang Salita. Ito ay isa sa mga mahalagang aral na natututuhan natin nang unang makilala ang maluwalhating plano ng Diyos. Kay daling pinagpala na magkaroon ng ganitong katiyakan! Nagbibigay ito sa atin ng matibay na saligan para sa pananampalataya at nagpapahintulot sa atin na magalak sa pag-asang inilalatag sa atin ng Ebanghelyo.

Hindi lamang tayo pinapaliwanag ng ating teksto sa pamamagitan ng katiyakan na ang Diyos ay may biyayang kalooban at higit na kakayahan upang tuparin ang kaniyang mapagmahal na layunin na

kaniyang inihayag sa pamamagitan ng kaniyang Salita, kundi pati na rin na ang kaniyang Salita mismo ay may tungkuling gampanan. Ito rin ay epektibong matutupad alinsunod sa banal na layunin. Tinitiyak sa atin ni Apostol Pablo na ang Salita ng Diyos ay "buhay," o buhay, at "makapangyarihan," na mas matalas kaysa sa "espadang may dalawang talim." (Hebreo 4:12). Ipinapahayag ng Salita ng Diyos ang kaniyang plano. Ginagamit din niya ito upang maisakatuparan ang malaking bahagi nito. Lalo itong totoo kaugnay ng makapangyarihang pagsasakatuparan ng kaniyang kalooban sa puso at buhay ng kaniyang mga inialay na tao. Kaugnay nito, napakabiyaya na maunawaan na kung lubusang susukuin natin ang ating sarili sa impluwensiya ng banal na Salita, tayo ay mapapabanal nito at gagawing "karapat-dapat na maging tagapagmana kasama ng mga banal sa liwanag." Colosas 1:12

Isang Sulu sa Ating mga Paa

Isinulat ng salmista na ang Salita ng Diyos ay sulo sa kanyang mga paa, at liwanag sa kanyang landas. (Awit 119:105). Muli, isinulat niya, "Ang pagtuturo ng iyong salita ay nagbibigay-liwanag, kaya't nauunawaan pati ng mga payak." (Awit 119:130). Kailangang-kailangan din natin ang kaliwanagan na ito! Ang mga tao sa mundo ay nababalot sa kadiliman, ngunit sa pamamagitan ng Kanyang Salita ay binibigyan tayo ng Diyos ng liwanag: "ang liwanag ng kaalaman sa kaluwalhatian ng Diyos." (2 Corinto 4:6). Sinasabi ni Pablo na ang liwanag na ito ay "nagniningning sa ating mga puso" sa pamamagitan ng Ebanghelyo, at habang tayo ay

nasa madilim pa ring mundo, makikita na natin ang ating landas.

Ang liwanag ay simbolo ng kaalaman, ng pag-unawa, at gaano kamangha ang pag-unawang ibinigay sa atin ng Panginoon sa pamamagitan ng Kanyang Salita. Pinagpala tayo ng kaalaman sa plano ng Diyos, para sa ating sarili at para sa mundo. Sa ating araw-araw na paglalakad sa makitid na daan, ginagabayan tayo ng Salita. Maaari tayong umasa sa mga tagubilin nito upang gabayan tayo nang tama—ito ay kung taos-puso at mapagkumbaba tayo sa kanilang pagpapatupad. Sumulat si Santiago, "Kung may kulang sa inyo sa karunungan, dapat kayong manalangin sa Diyos, na bukas-palad sa lahat at hindi pumupuna, at ito'y ibibigay sa inyo." (Santiago 1:5). Sa pamamagitan ng Kanyang Salita sumasagot ang Diyos sa ating mga panalangin para sa karunungan. Kung masigasig nating hahanapin ang karunawang ito, ang ating landas ay magiging "tulad ng makinang na liwanag, na lalo pang lumiliwanag hanggang sa ganap na kaarawan." Kawikaan 4:18

Pinapakain Tayo ng Salita

Ang Salita ng Diyos ay inihahalintulad din sa pagkain. Ito ay dahil pinapakabusog nito ang bawat isa sa atin bilang isang "bagong nilalang" kay Cristo Jesus. (2 Corinto 5:17). Habang pinapakain natin ang ating sarili nito, tayo ay nagiging "mabigat sa Panginoon at sa kapangyarihan ng kaniyang lakas." (Efeso 6:10). Sa pamamagitan ng espiritwal na pagpapakain na ito, lumalago tayo tungo sa sukatan ng espiritwal na pagkahinog kay Cristo Jesus. Sa pagsipi kay Moises, sinabi ni Jesus sa Kalaban, "Hindi sa tinapay lamang mabubuhay ang tao, kundi

sa bawat salitang lumalabas sa bibig ng Diyos." Mateo 4:4; Deuteronomio 8:3

Tinukoy ni Jesus ang Salita ng Diyos bilang pagkain sa isa sa kaniyang mga pangako sa mga tapat na nagbabantay sa kaniyang pagparito. Sinabi niya: "Mapalad ang mga alipin na, pagdating ng kanilang panginoon, ay makita niyang nagbabantay. Tiyak na sinasabi ko sa inyo, ibibihis niya ang kaniyang balabal at papahigain sila sa hapag-kainan, at lalapit siya at paglilingkuran sila." (Lucas 12:37). Kayaman-yaman nga ang piging ng Katotohanan na ating nasiyahan sa pamamagitan ng katuparan ng pangakong ito. Ito ay ang Salita ng Diyos—ang nagmula sa kanyang bibig sa pamamagitan ng kanyang Anak, si Cristo Jesus.

Mga Tubig ng Pagpapasigla

Ang Salita ng Diyos ay inihahalintulad din sa tubig. Ito ay nakapapresko, nakapagpapasigla, at nagbibigay-buhay. Gaano nga ba katuyo at kagaya ng disyerto ang ating mga buhay kung wala ang nakapapreskong tubig ng Katotohanan. Nagagalak tayo sa katiyakan na ibinigay ng Panginoon na ang espirituwal na pagkain at inumin ay sagana na ibibigay para sa mga "nagugutom at nauuhaw sa katuwiran." (Mateo 5:6). Ipinangako ni Jesus na ang mga ganoon ay "mapupuspos." Napatunayan na ito'y totoo. Kay sariwa at nakakapuspos nga ang Salita ng Katotohanan.

Bukod dito, inilalarawan ang Salita ng Diyos bilang tubig dahil sa epekto nitong naglilinis sa ating buhay.

Nagsulat si Pablo tungkol sa ating paglilinis "sa pamamagitan ng paghuhugas ng tubig sa pamamagitan ng salita." (Efeso 5:26). Ang tungkuling ito ng Salita ng Diyos ay ipinahiwatig ng tubig sa lababo na nasa patyo sa paligid ng Toldangtipunan ng Israel. Dito naghuhugas ang mga pari, at sa atin, ang hinaharap na "kaharian ng pagkasaserdote," ang Salita ay isang lugar para sa paglilinis mula sa mga kapintasan at mantsa ng ating nahulog na laman. 1 Pedro 2:9

Baluti ng Proteksyon

"Ang katotohanan Niya ang magiging kalasag at baluti mo," isinulat ng salmista. (Awit 91:4). Bilang mga Kristiyano, tayong bawat isa ay isang "sundalo ni Jesucristo." (2 Timoteo 2:3). Nakikipaglaban tayo sa isang "mabuting laban ng pananampalataya." (1 Timoteo 6:12). Ang mga sundalo ay may mga kaaway na lumalaban sa kanila, at ang ating mga kaaway ay ang mundo, ang laman, at ang diyablo. Laban sa mga kaaway na ito, ang Salita ng Diyos ay parang isang hindi matatablan na baluti ng proteksyon. Si Satanas, at ang mga hindi nakikitang kapangyarihan na kaalyado niya, ay lubos na makapangyarihan, at sinasabi sa atin ni Pablo na upang "tumindig" laban sa kanila, kailangan nating "isuot ang buong baluti ng Diyos." Efeso 6:11

Tinutukoy ni Pablo ang bawat bahagi ng baluti na ito at ipinapaliwanag kung paano ito nagsisilbing pananggalang sa atin laban sa lahat ng "mapapaling palaso ng masama." (Efeso 6:16). Nariyan ang "helmet ng kaligtasan." (Efeso 6:17). Ito ay kumakatawan nang mabuti sa ating kaalaman sa Katotohanan. Mahalaga na kilala natin ang Salita ng Diyos upang makipaglaban sa Kalaban. Nang

inatake ni Satanas si Jesus nang paalis na siya sa ilang, ang kanyang kaalaman sa Salita ng Diyos ang naging kanyang proteksyon. Laban sa bawat nagliliyab na palaso ng t ong tukso, ang depensa ng Guro ay, "Nakasulat." (Mateo 4:4,7,10). Ganoon din ang kailangang mangyari sa atin kung nais nating maging matagumpay na mga sundalo ni Jesucristo.

Isa pang bahagi ng baluti ng Kristiyano ay ang "balatkalinga ng katuwiran." (Efeso 6:14). Ang balatkalinga ng isang sinaunang baluti ay dinisenyo upang protektahan ang puso at iba pang mahahalagang organo. Sinasabi ng Salita, "Ingatan mong mabuti ang iyong puso; sapagkat mula rito ang bukal ng buhay." (Kawikaan 4:23). Alam natin na hindi tayo hinuhusgahan ng Panginoon ayon sa hindi kusang mga kapintasan ng ating nagkahihimagsik na laman, ngunit nagsusumikap ang Kalaban na hadlangan tayo sa bagay na ito. Nais niyang paniwalaan natin na halos walang silbi ang ating pagsisikap na akayun sa kalooban ng Panginoon, sapagkat palagi tayong malalayo sa banal na pamantayan ng katuwiran. Gayunpaman, sa bagay na ito ay nagbibigay din ng proteksyon ang Salita, sapagkat tinitiyak nito sa atin ang mapagmahal na probisyon ng ating Langit na Ama sa pamamagitan ni Cristo, na ang ating katayuan ng katuwiran, o pagbibigay-katuwiran, ay nasa kaniya at hindi sa ating sarili. Roma 5:1

Bunga nito, kapag itinaapon ng Kalaban ang kanyang nag-aapoy na mga palaso ng panghihina ng loob, hindi tayo nasasaktan, sapagkat naaalala natin ang maprotektang katiyakan ng Salita na nagpapatunay, "Sino ang maghahain ng kaso laban sa mga pinili ng Diyos? Ang Diyos ang siyang nagpapawalang-sala.

Sino ang maghahatol? Si Cristo ang namatay; bagkus, ang muling nabuhay, na nasa kanan ng Diyos, na namamagitan naman para sa atin." Roma 8:33,34

Binanggit ni Pablo ang "kalasag ng pananampalataya" bilang bahagi ng baluti ng Kristiyano na idinisenyo upang patayin ang lahat ng nagliliyab na palaso ni Satanas. (Efeso 6:16). Ito ang "pananampalatayang minsang ipinagkaloob sa mga banal." (Judas 1:3). Gayunpaman, hindi sapat na magkaroon lamang ng kaalaman tungkol sa pananampalatayang ito. Dapat ding magkaroon tayo ng buong kumpiyansa at tiwala rito. Kaya, ang simbolismo ng "kalasag ng pananampalataya" ay kasama rin ang ating paniniwala sa "mahalagang pangako" ng Diyos. (2 Pedro 1:4). Ang buong kumpiyansa sa banal na plano at layunin, kasama ang paraan ng pagganap ng mga probidensiya ng Diyos sa ating buhay, ay nagbibigay ng matibay na sandata laban sa anumang pagsisikap ni Satanas na sirain tayo bilang mga Bagong Nilikha.

Mayroon din "espada ng Espiritu, na siyang salita ng Diyos." (Efeso 6:17). Ito ang panlaban na bahagi ng ating baluti. Gamit ito, nilalabanan natin ang ating mga kaaway, ngunit hindi ito isang makamundong espada. Wala sa mga sandata ng ating pakikipaglaban, sabi ni Pablo, ang makamundo, kundi "makapangyarihan sa Diyos sa pagbagsak ng mga kuta; ... at ang bawat matataas na bagay na nagtataas ng sarili laban sa kaalaman ng Diyos." 2 Corinto 10:4,5

Ang nag-aapoy na palaso ni Satanas ay mga mungkahing salungat sa kalooban ng Diyos para sa mga miyembro ng katawan ni Cristo. Madalas itong

magmukhang makatwiran, at palaging mas kaaya-aya sa laman kaysa sa ipinahayag na kalooban ng Diyos. Kung tatanggapin natin ang mga ito at mamamahalaan tayo ng mga ito, magdudulot ito ng malubhang pinsala sa atin bilang mga Bagong Nilikha. Gayunpaman, kung gagamitin natin ang "espada ng Espiritu" upang itaboy at wasakin ang mga mungkahing iyon, magwawagi tayo sa bawat sagupaan sa Kaaway.

Ang ating paglalakad sa makipot na daan ay protektado rin ng Salita. Sinabi ni Pablo na ang ating mga paa ay "naka-sapatos ng paghahanda ng ebanghelyo ng kapayapaan." (Efeso 6:15). Ang daan ng isang Kristiyano ay madalas na magaspang at mahirap. Inilalagay ng Kalaban ang mga batong-pantitis na maaari nating pagkabagsakan. Binanggit din ng Salita ang "bitag ng manghuhuli." (Awit 91:3). Ang proteksyon ng ating mga paa ay tinutukoy bilang ang "ebanghelyo ng kapayapaan." Ang " " na ito ay nagpapahiwatig na isa sa mga paraan ng pag-atake ni Satanas ay ang akitin tayo sa laman na alitan at kontrobersiya sa mga maaaring sumalungat sa atin. Ang ganoong gawain ay maaaring kaakit-akit sa laman ngunit ito ay bitag at batong-pantitis sa Bagong Nilikha. "Mapalad ang mga tagapagtatag ng kapayapaan," sabi ng Salita, "sapagkat sila'y tatawaging mga anak ng Diyos." Mateo 5:9

Dapat nakabukol ang ating mga balakang sa katotohanan," sabi ni Pablo. (Efeso 6:14). Ang gamit ng sinturon noong mga sinaunang panahon ay maihalalintulad sa isang belt. Ipinapahiwatig nito na ito ay isang angkop na simbolo ng paglilingkod. Ang mga katangiang pananggalang ng Salita ng Katotohanan ay nakasalalay sa ating paghawak nito

nang hindi makasarili—sa pag-ibig. Sa madaling salita, dapat tayong maging tapat na alipin ng Katotohanang pinagpala sa atin. Hindi natin maaaring tanggihan ang mga benepisyo nito para sa ating sarili lamang, kundi gamitin ito nang may katapatan para sa pagpapala ng iba. Kung hindi, ang "buong baluti ng Diyos" ay hindi mananatiling nakatali nang maayos sa atin, at sa kalaunan ay matatalo tayo sa ating mga kaaway.

Mga Alipin ng Salita ng Diyos

Tiniyak sa atin ng Panginoon sa ating pambungad na teksto na ang Salita na lumalabas sa kaniyang bibig ay hindi babalik sa kaniya na walang bunga. Mahalagang tandaan na ginagamit niya ang kaniyang mga tao bilang mga lingkod ng kaniyang Katotohanan. Hindi isigaw ng Diyos ang Kanyang Salita mula sa Kanyang trono sa langit kundi ipinapahayag Niya ito sa mga puso at isipan ng Kanyang bayan sa pamamagitan ng mga taong instrumento. Inhihiakyat Niya ang mga sinaunang propeta na itala ang Kanyang plano sa Lumang Tipan. Ginabayan Niya si Jesus sa Kanyang mga pagtuturo. Ang Kanyang Banal na Espiritu ay himalang nagbigay-liwanag sa mga isipan ng mga apostol upang ang kanilang mga sermon at mga sinulat ay magsilbing karagdang pagpapaliwanag sa Salitang nagmumula sa bibig ng Diyos.

Ipinaliwanag ni Pablo na bukod sa mga lingkod ng Salita na himalang pinagkalooban ng inspirasyon, naglaan din ang Panginoon ng mga pastor, guro, at ebanghelista. (Efeso 4:11). Sa mas malawak na kahulugan, ang bawat inihandog na anak ng Diyos ay lingkod ng Kanyang Katotohanan, sapagkat "ang Espiritu ng Panginoong Diyos" ay nasa kanila lahat,

pinahihiran sila para sa serbisyong ito. (Isaiah 61:1; Lucas 4:18; 1 Juan 2:27). Ang dakilang plano ng kaligtasan na inilalahad ng Kanyang Salita ay ang pagkakasundo sa Diyos ng lahing pinagpala ng sumpa ng kasalanan at ng kamatayan. Ang plano ay nakasentro kay Cristo Jesus, ang Manunubos at Tagapagligtas. Sinulat ni Pablo na "ang Diyos ay nasa Cristo, na ipinakikipagkasundo ang sanlibutan sa kaniya," at idinagdag pa na sa dakilang proyektong ito tayo ay "mga sugo ni Cristo." Upang maglingkod bilang mga sugo ni Cristo, ibinigay sa atin ng Panginoon ang "salita ng pakikipagkasundo." 2 Corinto 5:19,20

Ang Pabula ng Manghihhasik

Halos hindi maisip na gagamitin ng Diyos ang mga mahihina at hindi perpektong lingkod bilang kasangkapan sa pagpapalaganap ng Kanyang Salita. Nakapagpapalakas-loob na sabihin Niya sa atin na ang Kanyang Salita ay hindi babalik sa Kanya na walang bunga, kundi tutuparin nito ang Kanyang kalooban at magtatagumpay sa layuning Kanyang pinadala ito. Nagagalak tayo rito, ngunit kapag, sa pamamagitan ng kanyang kapangyarihan, ipinangangaral natin ang kanyang Salita, maaaring magmukhang kakaunti ang resulta. Madalas nga, tila walang resulta. Gayunpaman, ipinaliwanag din ito ng kanyang Salita para sa ating paghihikayat, na nagpapakita na bagaman sa ating limitadong pag-iisip ay maaaring walang silbi ang ating mga pagsisikap, natutupad ng kanyang Salita ang kanyang mabubuting layunin.

Matatagpuan ang paliwanag na ito sa Pabula ni Jesus tungkol sa Manghihhasik. (Mateo 13:3-8,18-23). Ang binhi sa parabula na ito ay ang "salita ng

kaharian," o ang Salita ng Diyos. Ito ang dakilang plano ng Diyos para sa pagkakasundo ng sangkatauhan sa kaniya. Ito ang plano na maaabot ang kaluwalhatian nitong katuparan kapag dumating ang kaniyang kaharian, at magawa ang kaniyang kalooban sa lupa gaya ng sa langit. Ang nagtatanim ng binhing ito ay kumakatawan sa lahat ng mga banal na tao ng Panginoon at sa mga ipinanganak ng Espiritu. Sa mga ito, nagsasalita ang Diyos, na sinasabi, "Sa umaga, itanim mo ang iyong binhi, at sa gabi, huwag mong pigilin ang iyong kamay; sapagkat hindi mo alam kung alin ang magbubunga, ito o iyon, o kung pareho silang magiging mabuti." Ecclesiastes 11:6

Sa parabula, ang ilan sa binhing itanim ay nahuhulog sa gilid ng daan at dinadala ng mga ibon; ang ilan ay nahuhulog sa mabato at mababaw na lupa; ang ilan ay nahuhulog sa gitna ng mga tinik; at ang ilan ay nahuhulog sa mabuting lupa. Ang tanging nahuhulog sa mabuting lupa lamang ang nagbubunga nang "bunga" hanggang sa pagkahinog. Kapag ipinangangaral natin ang Katotohanan at tila walang resulta, kung naaalala natin ang parabulang ito, hindi tayo madidismaya. Ipinapakita nito na alam na nang maaga ni Jesus na ang marami sa mga pagsisikap ng kanyang mga tao ay tila magiging walang kabuluhan.

Gayunpaman, totoo na kahit na ang ating mga pagsisikap ay madalas na tila nasasayang, ang Salita ng Diyos ay hindi bumabalik sa kaniya na walang bunga. Hindi niya kailangan ang ating tulong upang ikalat ang kaniyang Salita. Ibinigay niya sa atin ang pribilehiyong ito upang sa pamamagitan ng tapat nitong paggamit ay tayo mismo ang

mapagyaman at mapalakas sa espiritwal. Isinulat ng propeta, "May nagbibigay nang bukas-palad, at lalong pinagpapala; ang iba nama'y masikip ang kamay, at nagkakalubha pa ang kakulangan." (Kawikaan 11:24). Nais ng Diyos na ikalat natin ang mga binhi ng Katotohanan upang ang kapangyarihang nagbibigay-buhay nito ay dumami sa ating sariling buhay, anuman ang maging pagtanggap ng iba. Ito ang paraan ng Diyos upang gawing pinakadakilang biyaya sa atin ang Salita ng Katotohanan.

Kung tayo ay masunurin sa kanyang mga paraan, makatitiyak tayo na ang kanyang Salita, kapag ipinahayag natin ito sa iba, ay hindi babalik sa kanya na walang bunga. Tulad ng nabanggit sa parabula, marami sa binhing itinanim natin ang bumabagsak sa gilid ng daan; ibig sabihin, hindi nauunawaan ng mga tao ang sinasabi natin sa kanila. Gayunpaman, nakakatanggap pa rin tayo ng biyaya. Sa pagsasabi ng Katotohanan sa iba, lalo itong nagiging makapangyarihan sa ating sariling buhay. Sa pamamagitan ng pagsunod sa Salita, kasama na ang mga tagubilin ng Panginoon na ipangaral ang Ebanghelyo "para sa patotoo ni Jesus," tayo ay nahahanda upang mabuhay at maghari kasama ni Cristo. Pahayag 20:4

Kapag itinanim natin ang binhi ng Katotohanan, ang ilan ay bumabagsak sa batong lupa. Ipinapahiwatig ng parabula na ito ay kumakatawan sa mga nakakaranig ng Salita nang may kagalakan ngunit hindi matiis ang masamang loob at pag-uusig na nagmumula sa pagtatanggol dito. Nakatatanggap sila ng kagalakan mula sa Katotohanan, kahit pansamantala lamang, at ito ay isang pagpapala

para sa kanila. Bagaman hindi pa sila handang lubos na ibigay ang kanilang mga puso sa Panginoon sa kasalukuyang panahon, naaalala nila ito nang may kagalakan, at sa susunod na panahon ay magiging handa silang pumasok sa "daan ng kabanalan." Isaia 35:8

Mayroon ding mga nakakarinig ng Salita ng Katotohanan, nagagalak dito, umuunlad sandali, ngunit pinapayagan ang mga pagkabahala sa buhay na ito at ang panlilinlang ng kayamanan na magpapatay sa kanilang espirituwal na buhay. Napakaepektibo ng Salita sa kanilang mga puso hanggang sa pinayagan nilang palitan ng mga pangyayari sa buhay ang banal nitong impluwensya. Ang Salita ng Diyos ay tunay na makapangyarihan, ngunit hindi niya ito ginagamit upang pilitin ang isipan ng kanyang mga tao. Sa pamamagitan ng paggamit ng malayang kalooban ng mga tumatanggap ng kanyang Salita, sinusubok ng Panginoon ang kanilang katapatan sa kanya at sa kanyang mga batas ng katuwiran.

Sa huli, naroroon ang mga nakikinig sa Salita kung saan ang Katotohanan ay bumabagsak sa "mabuting lupa." Hindi lamang sila tumutugon sa mensahe () kundi nagpapatuloy na lumago sa espirituwal, na namumunga "na may pagtitiis." (Lucas 8:15) Ang paglago at pagbubunga ng mga ito ay nakasalalay sa kanilang araw-araw na paggamit ng Salita ng Diyos. Ang araw-araw na gawaing ito ng pagbubunga sa puso, isip, salita, at gawa ng mga nakatuon ay natutupad din sa pamamagitan ng Salita na lumalabas mula sa bibig ng Diyos.

Hindi natin maaaring itago sa ating sarili ang Katotohanan at asahang matatanggap ang lahat ng

mayamang benepisyong taglay nito para sa atin. Pinapakabusog natin ang ating sarili sa Salita habang ipinamamahagi natin ito sa iba. Nauubos tayo nito habang sinisikap nating "didiligin" ang iba. Ang kapangyarihang naglilinis ng Katotohanan sa ating sariling buhay ay mas epektibo habang hinihikayat natin ang isa't isa "na magmahalan at gumawa ng mabubuting gawa." (Hebreo 10:24). Ang pagtatanggol sa Katotohanan laban sa mga pag-atake ng iba't ibang kaaway ng Bagong Nilikha ay lubos na napapagtibay habang sama-sama nating "pinagtibay nang buong sigasig ang pananampalatayang minsang ipinagkaloob sa mga banal." Judas 1:3

Ang "Kangang ng Pagsasanghay"

Pinag-uusapan ni Pablo ang gawain ng Diyos na natutupad sa pamamagitan ng "kabaliwan ng pangangaral." (1 Corinto 1:21) Ang pangaral na ito ay hindi limitado sa pagtuturo mula sa pulpito. Lahat ng tapat at inihandog na mga anak ng Diyos ay nakikibahagi rito sa pamamagitan ng pagpapahintulot na ang Salita ay sumilay mula sa kanilang mga labi at sa kanilang buhay. Mula sa pananaw ng tao, maaaring tila hangal na ang ganoong makapangyarihang gawain ay nagagawa sa tila napaka-inepektibong paraan. Ang dahilan kung bakit ito nagagawa ay dahil ang Diyos ang nagbibigay ng "pag-unlad." 1 Corinto 3:6

Ang gawain ng Diyos sa paghahanda para sa kaharian ay simbolikong inilalarawan sa Isaias 51:16 – "upang ako'y mag- magtanim ng langit at maglatag ng mga saligan ng lupa." Ang "mga saligan ng lupa" na tinutukoy dito ay ang lupaing yugto ng kaharian ni Cristo, sa pamumuno ng mga sinaunang kagalang-

galang na nabuhay muli. Inhanda sila para sa kagalang-galang na katungkulan ito sa pamamagitan ng kanilang pagsunod sa Salita ng Diyos na ipinahayag sa kanila noong mga nakaraang panahon. Ang "mga langit" ay simbolismo ng espirituwal na yugto ng kaharian, na binubuo ni Jesus at ng kaniyang simbahan. Mula nang Pentekostes, inihanda rin ang mga ito para sa kanilang mga katungkulan ng kaluwalhatian sa pamamagitan ng pagsunod sa kalooban ng Diyos na ipinahayag sa pamamagitan ng kaniyang Salita.

Sinabi ni Jesus sa kanyang pag-aalay sa Ama, "Narito, ako'y dumarating (sa takdang aklat ay nasulat tungkol sa akin), upang gawin ang iyong kalooban, Oh Dios." (Hebreo 10:7; Awit 40:7). Ang kanyang katapatan sa tipang ito ang nagkwali-pika sa kanya upang maging Hari ng mga hari at Panginoon ng mga panginoon. Kaya, ang Salita ng Diyos na naitala ng mga propeta ang naghanda at nagbautismo sa Panginoon, na naghiwalay sa kaniya para sa banal at kagalang-galang na katungkulan na kaniyang sinasakupan sa "kanang kamay ng Diyos." (Colosas 3:1; Hebreo 12:2). Sa ngalan ng kaniyang mga tagasunod, nanalangin si Jesus, "Pakabanalin mo sila sa pamamagitan ng katotohanan," at saka niya idinagdag, "ang salita mo ay katotohanan." Juan 17:17

Upang tuparin ng Salita ng Katotohanan ang banal na layuning ito sa pagtanim ng bagong langit, dapat itong ipasa mula sa isa patungo sa isa pa ng kaniyang mga dedikadong tao. Hindi ito isinulat ng Diyos sa kalangitan upang basahin ito ng lahat. Ibinigay niya ito sa mga propeta, kay Jesus, at sa mga apostol, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng

kaniyang Espiritu, at tinatanggap natin ito mula sa kanila at ipinagpapatuloy ang pagpapasa nito sa isa't isa. Dahil ito ang kaayusan ng Panginoon, lubos nating nauunawaan ang pahayag ng Diyos nang sa pamamagitan ng propeta ay sinabi Niya, "Tinakpan ko ng aking mga salita ang iyong bibig, at sinakpan kita ng lilim ng aking kamay, upang maitanim ko ang mga langit, at mailatag ang mga saligan ng lupa, at masabi ko kay Sion, Ikaw ang aking bayan." Isaias 51:16

Dapat din na nasa puso natin ang Salita, ngunit hindi ito dapat itago roon. Kung ito ay tunay na magiging epektibo sa ating buhay, dapat din itong nasa ating mga labi. Ganoon din ang nangyari kay Jesus, na propetikong inilalarawan na nagsabi, "Inihayag ko ang katuwiran sa malaking kapulungan: narito, hindi ko pinigilan ang aking mga labi, Oh Panginoon, ikaw ang nakakaalam. Hindi ko itinago ang iyong katuwiran sa aking puso; ipinahayag ko ang iyong katapatan at ang iyong kaligtasan: hindi ko sinikreto ang iyong kagandahang-loob at ang iyong katotohanan sa malaking kapulungan." Awit 40:9,10

Nakakababa-loob na isipin na ang Salita ng Diyos, na ipinahayag niyang hindi babalik sa kaniya nang walang bunga, ay maipapahayag sa pamamagitan natin, at magagawa nga ito kung tayo ay tapat sa komisyong ibinigay sa atin sa pamamagitan ng pahid ng Espiritu. Nakakapanatag ng loob na malaman na kahit na mahina ang ating mga pagsisikap, at nagsasalita tayo nang may pag-aatubili, tutuparin ng Salita ang mabuting kalooban ng Panginoon. Isaias 28:11

Sa madaling panahon, matatapos nang matagumpay ang gawain ng kasalukuyang

kapanahunan. Maaaring hindi natin makita ngayon kung ano mismo ang naabot ng ating bahagi sa paggawaing ito ng pag-ibig, ngunit sa kabila ng tabing ay ating matutuklasan na ang Salita ng Diyos na binigkas ng ating mga imperpektong labi ay nag-ambag sa kabuuang pagsisikap, na ang mga salitang sinabi natin upang luwalhatiin ang ating Diyos ay pinagpala Niya upang patatagin ang iba sa makipot na daan, at upang pagyamanin ang kanilang mga espiritual na buhay.

Ang Salitang iyan, habang ipinapahayag para sa pagtitipon at pagtatatag ng simbahan, ay nagsilbing saksi sa mundo. (Mateo 24:14). Sa ganitong paraan din ay natutupad nito ang kalooban ng Diyos. Minsan ay maaaring isipin natin na walang silbi ang ating mga pagsisikap, ngunit iyon ay dahil hindi natin palaging napagtatanto na ang mga daan ng Panginoon ay mas mataas kaysa sa ating mga daan, at ang kaniyang mga iniisip ay mas mataas kaysa sa ating mga iniisip. (Isaiah 55:8,9). Ang Salita ng Diyos, na ipinangangaral natin sa pamamagitan ng kaniyang kapamahalan, ay maaaring hindi tuparin ang nais nating makita, ngunit makasiguro tayo na tutuparin nito ang kaniyang ikalulugod. Dito tayo maaaring magalak. Batay sa katiyakang ito, magsikap tayong lalo pang magpakumbaba sa sarili at mapuno ng kaniyang Salita. Punuin tayo nito nang lubos upang ito ay umapaw mula sa ating mga puso at labi para sa pagpapala ng iba at sa kaluwalhatian ng Diyos.